expoliata. Dicebāt d̄ abbate Arſenio ꝛ
de abbate Theodoro de firme q̄ ſup oīa
hūanam glām odio haberent. Abbas ḡ
arſenius nō cito occurrebat alicui. abbas
vero Theodorus occurrebat quidē. ſed
velut gladius. L Eulogius quidam
noīe diſcipl's fuit Iohis archiepi. Qui
eulogius p̄ſbiter erat. ꝛ abſtinens atq̄ ie
iunās biduanas leuando. aliqñ etiā ꝛ vſ-
q̄ ad ebdomadā trahebat ieiuniū. panē
tm̄ nō comedens et ſal. ꝛ ꝓ h̄ laudabatur
ab hoībus. qui venit ad abbatē Ioſeph.
in loco qui vocatur Paneſo. credens ſe
aliquā duriorē ꝯtinētiā inuenire apd̄ eū.
Et ſuſcipiens eū ſenex cū gaudio qd̄ ha-
buit fecit ei ꝓ caritate parari. Dixerūt autem
diſcipuli Eulogij. Nō comedit p̄ſbiter ni
ſi panē ꝛ ſal. Abbas aūt Ioſeph cautus
mādṳcabat. Qui cū feciſſent tres dies
non audierūt eos aut pſallentes aut oran
tes. Occulte eñ erat opꝰ eoꝝ. ꝛ exierūt ni-
chil edificati. Deo āt diſpenſante. facta ē
caligo ꝛ errantes in via reuerſi ſunt ad ſe
nem. ꝛ priuſq̄ pulſarent oſtiū. audierunt
eos pſallētes. Et cū añ oſtiū expectaſſent
diu. audita voce pſallentiū poſtea pulſa-
uerunt. Et ſuſcepit eos iterꝝ ſenex gaudēs
Hij autē qui cū eulogio erāt ꝓpt̄ cauma
tulerunt ſuriſculā ꝛ dederūt ei vt biberet
Erat aūt ꝑmixta de mari ꝛ flumie. ꝛ nō po
tuit bibere. Qui cū hec in aīo cogitaret ce
pit rogare ſenē vt diſceret inſtitutū eiꝰ di
cens. quid ē h̄ abba. q̄ a p̄mo nō pſalleba
tis ſʒ nūc cepiſtis poſtq̄ nos ſumꝰ egreſſi
et q̄ aquā volui bibere et inueni eā ſalſā
Dixit ei ſenex. Fr̄ aliq̄s motus eſt et per
errorem miſcuit aquā marinā. Eulogius
ꝑo rogauit ſenē. volēs agnoſcere veritatē
Et dixit ei ſenex. Paruus iſte calix ꝓ vi-
no ē qd̄ caritas ꝓuidet. hec āt aq̄ eſt quā
fratres aſſidue bibūt. Et in his v̄bis do
cuit eū hr̄e diſcretōem cogitatōum et ab
ſcidit ab eo oēm hūanitꝰ mouentiā mētis
eius ꝛ factus eſt ꝯmunis mādṳcans d̄ ce
tero omnia q̄ appoſita ſunt ei. Didicit eē
ip̄e ī ſecreto oꝑari ꝛ dixit ſeni. Pro certo

in caritate ſunt oꝑa vr̄a. Dixit abbas
zenon diſcipl's abbatis Siluani. Nunq̄
maneas in loco noīato. neq̄ ſedeas cum
hoīe hñte magnū nomē. neq̄ mittas fun
damentum vt edifices tibi cellā aliquādo.
M Venit aliqñ fr̄ quidā ad abbatem
theodoꝝ d̄ firme. et fecit tres dies rogās
eum vt audiret ab eo ſmonē. Ille autē n̄
rñdit ei. et egreſſus eſt triſtis Dixit ergo
diſcipulꝰ ſuus. abba quare nō ei locutꝰ es
Ecce egreſſus ē triſtis. Et dixit ei ſenex.
Crede mihi ꝓpterea nō dicebā ei ſmonē
q̄ negociator eſt. et in alienis verbis vl't
gl'iari. Alius fr̄ interrogauit eundē ſe
nem. vicʒ abbatē theodoꝝ. et cepit loqui
et exquirere de rebꝫ q̄ necdū fuerat oꝑatꝰ
et dixit ei ſenex. Adhuc tibi nͨ nauē inue
niſti. nec vaſa tua in ea poſuiſti nͨ nauiga
re cepiſti. et iam in illā ciuitatē vbi diſpo
nebas ꝑueniſti. Cum ḡ prius oꝑatus fue
ris rem d̄ qua loq̄ris. tūc ex ip̄a re loquere
Dixit abbas Caſſianus. q̄ venit frater
quidā ad abbatē Serapionē. et hortaba
tur eū ſenex. vt ſcd̄m morē orōnem facerē
Ille aūt dicens ſe pc̄torē. et ip̄o hītu mo
nachi indignū. nō acquieſcebat. Voluit
aūt etiā pedes eius lauare. ꝛ hiſdē v̄bis
iterꝝ vſus nullatenꝰ acquieuit. Fecit autē
illum guſtare. ꝛ cepit ſenex in caritate mo
nere eū dicēs. Fili ſi vis ꝓficere ꝑmane ī
cella tua ꝛ attende tibiip̄i ꝛ operi manuū
tuaꝝ. non eñ tm̄ ꝓcedere expedit q̄ntum
ſedere. Ille aūt hec audiēs exacerbatus ē
et vultū mutauit. ita vt nec latere poſſet
ſenē. Dixit ergo ei abbas ſerapiō. Vſq̄
mō dicebas pc̄tor ſum. et accuſabas te ip
ſum tanq̄ indignū iam viuere. et nūc q̄
te cuʒ caritate admonui ita exacerbari de-
buiſti. Si eñ vis reuera hūilis eſſe. q̄ ti-
bi ab alio imponūt̄ diſce portare viriliť.
ꝛ nō odioſa verba effundere tibiip̄i in ma
lum. Hec aūt audiēs frater pnīam geſſit
coraꝫ ſene. ꝛ multū ꝓficiens diſceſſit.
N Audiuit aliqñ iudex ꝓuincie de ab
bate Moyſe. ꝑrexit ī ſcithi vt videret eū
Et nunciauerūt quidam ſeni de aduentū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-137/0374
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG